

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 878

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
775.	— Decret privind conferirea Ordinului Național Pentru Merit.....	2
780.	— Decret privind conferirea Medaliei Comemorative Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului	2
781.	— Decret privind conferirea Medaliei Comemorative Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului	3
A C T E A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E		
28.	— Hotărâre pentru aprobarea modificării art. 3 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul Corpului magistraților-asistenți ai Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenumului Curții Constituționale nr. 26/2012	4
	Decizia nr. 387 din 4 iunie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (1) și a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă	5-8

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (3), ale art. 6 lit. A și ale art. 74 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de apreciere pentru importanta carieră artistică dedicată muzicii ușoare românești, pentru dăruirea prin care s-a impus ca un model al tinerelor generații de interpreți,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă post-mortem Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler* interpretului de muzică ușoară Mihai Constantinescu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 30 octombrie 2019.
Nr. 775.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Medaliei Comemorative
Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 91/2018 privind Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului și Centenarul Marii Uniri,

în semn de apreciere pentru activitatea de studiere, promovare și păstrare vie a evenimentelor și participanților la Războiul pentru Întregirea Neamului, contribuind la apărarea și perpetuarea memoriei sacrificiului uman dintre 1916—1919,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Medalia Comemorativă *Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului*:

1. Muzeului Național de Istorie a României, București;
2. Muzeului Național Cotroceni, București;
3. Muzeului Vrancei, Focșani;
4. Romfilatelia — S.A., București;
5. Institutului Național al Patrimoniului, București;
6. Centrului de Cercetare, Documentare și Promovare „Constantin Brâncuși”
Târgu Jiu;
7. Muzeului Municipal Câmpulung, Câmpulung Muscel, județul Argeș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 31 octombrie 2019.
Nr. 780.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Medaliei Comemorative
Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. (1) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Legea nr. 91/2018 privind Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului și Centenarul Marii Uniri, în semn de apreciere pentru contribuția avută la păstrarea vie a memoriei faptelor de arme și a sacrificiului uman consemnat în Războiul pentru Întregirea Neamului, ducând mai departe tradițiile istorice ale celor care și-au făcut datoria față de Patrie,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Medalia Comemorativă *Centenarul Războiului pentru Întregirea Neamului*:

1. Oficiului Național pentru Cultul Eroilor, București;
2. Institutului pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară, București;
3. Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”;
4. Asociației Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere „Alexandru Ioan Cuza”;
5. Asociației Ofițerilor în Rezervă din România;
6. Diviziei 2 Infanterie „Getica”;
7. Diviziei 4 Infanterie „Gemina”;
8. Brigăzii 9 Mecanizată „Mărășești”;
9. Brigăzii 15 Mecanizată „Podu Înalt”;
10. Brigăzii 282 Infanterie Mecanizată „Unirea Principatelor”;
11. Brigăzii 1 Mecanizată „Argedava”;
12. Batalionului 32 Infanterie „Mircea”;
13. Brigăzii 81 Mecanizată „General Grigore Bălan”;
14. Brigăzii 61 Vânători de Munte „General Virgil Bădulescu”;
15. Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”;
16. Batalionului 300 Infanterie Mecanizată „Sfântul Andrei”;
17. Batalionului 911 Infanterie „Capidava”;
18. Brigăzii 2 Vânători de Munte „Sarmizegetusa”;
19. Batalionului 110 Sprijin Logistic „Mareșal Constantin Prezan”;
20. Batalionului 26 Infanterie „Neagoe Basarab”;
21. Batalionului 1 Instrucție „Olt”;
22. Colegiului Național Militar „Dimitrie Cantemir” Breaza, județul Prahova;
23. Batalionului 136 Geniu „Apulum”;
24. Batalionului 341 Infanterie „Constanța”;
25. Batalionului 814 Tancuri „Mihai Vodă”;
26. Comandamentul Flotei Fluviale „Mihail Kogălniceanu”;
27. Muzeului Național al Marinei Române, Constanța;
28. Asociației „Tradiția Militară”;
29. Serviciului Muzicilor Militare;
30. Muzeului Militar Național „Regele Ferdinand”, București;
31. Asociației Naționale a Veteranilor de Război;
32. Bibliotecii Militare Naționale, București;
33. Trustului de Presă al Ministerului Apărării Naționale, București;
34. Arhivelor Militare Naționale Române, București;
35. Brigăzii 30 Gardă „Mihai Viteazul”;
36. Spitalului Universitar de Urgență Militar Central „Dr. Carol Davila”, București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

București, 31 octombrie 2019.
Nr. 781

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea modificării art. 3 din Regulamentul
privind organizarea și desfășurarea concursului
pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul
Corpului magistraților-asistenți ai Curții Constituționale,
aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale
nr. 26/2012**

În temeiul dispozițiilor art. 6 și art. 9 alin. (1), ale art. 50 și 51 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 din Legea nr. 124/2000 privind structura personalului Curții Constituționale, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 81 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, adoptat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 6/2012,

Plenul Curții Constituționale adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Se aprobă modificarea art. 3 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul Corpului magistraților-asistenți ai Curții Constituționale, aprobat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 26/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 29 octombrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, care va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Condițiile de vechime pentru ocuparea posturilor vacante din cadrul Corpului magistraților-asistenți ai Curții Constituționale, prevăzute de art. 67 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să fie îndeplinite la data expirării perioadei de depunere a dosarului de concurs.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Plenul Curții Constituționale în ședința din data de 31 octombrie 2019, cu unanimitate de voturi.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Contrasemnează:

p. Prim-magistrat-asistent,

Benke Károly

p. Secretarul general,

Claudia-Margareta Krupenschi

București, 31 octombrie 2019.

Nr. 28.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 387

din 4 iunie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (1)

și a sintagmei „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) și ale art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. XVIII alin. (1) și (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Puicuța Mocanu în Dosarul nr. 8.466/62/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.662D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având în vedere că acțiunea introductivă de instanță a fost formulată în decembrie 2013, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (1) și (2) din Legea nr. 2/2013, având în vedere Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, și ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 705 din 9 noiembrie 2017 sau Decizia nr. 839 din 8 decembrie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia nr. 324 din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.466/62/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) și ale art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. XVIII alin. (1) și (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea**

punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Puicuța Mocanu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de recurs formulate împotriva unei hotărâri date de instanța de apel în condițiile în care cererea sa vizează o pretenție evaluabilă în bani în cuantum de 671.329 lei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă încalcă principiile contradictorialității și oralității, elemente esențiale ale egalității de arme și ale dreptului la un proces echitabil, întrucât în procedura de filtru a recursului se poate pronunța o hotărâre de anulare sau, după caz, de respingere a recursului printr-o decizie motivată, fără citarea părților și fără ca decizia pronunțată să fie supusă vreunei căi de atac. Principiul contradictorialității îngăduie părților să participe în mod egal la prezentarea, argumentarea, discutarea și combaterea susținerilor făcute de fiecare și să își exprime opinia asupra inițiativelor instanței în scopul stabilirii adevărului și a legalității. Or, textul legal criticat împiedică partea să își susțină apărările cu privire la admisibilitatea recursului.

6. Garanțiile referitoare la un proces echitabil implică și dreptul participanților la proces de a lua cunoștință de orice observație prezentată instanței și de a o dezbate. Acest aspect este esențial pentru încrederea justițiabililor în funcționarea justiției și se bazează pe siguranța părților că s-au putut exprima cu privire la orice înscris din dosar. De aceea, în condițiile în care părțile ar fi citate, acestea ar avea posibilitatea să se prezinte la dezbateri și, prin urmare, ar putea beneficia de dreptul de a-și exprima opiniile, dar să și răspundă la eventualele întrebări ale judecătorului. Numai în această măsură ar fi garantat dreptul la apărare și, implicit, dreptul la un proces echitabil. Se concluzionează în sensul că prezența recurentului este indispensabilă în acest stadiu al procedurii în care completul de recurs trebuie să decidă cu privire la admisibilitatea acestuia. Prin urmare, se susține că sunt încălcate prevederile art. 21 alin. (1) și (3) și ale art. 53 din Constituție.

7. Cu privire la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă se arată că existența sa normativă simultan cu art. XVIII din Legea nr. 2/2013 produce confuzie din moment ce două dispoziții de procedură subzistă în paralel în baza a două acte normative diferite. Se subliniază că Codul de procedură civilă trebuia să reglementeze textul de lege care se aplică, iar nu pe cel care nu se aplică în mod actual. Prin urmare, se susține că se încalcă art. 21 și 53 din Constituție, precum și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. Cu privire la art. XVIII din Legea nr. 2/2013 se arată că este neconstituțional, din moment ce nu schimbă prevederile Codului de procedură civilă. Mai mult, dispozițiile Codului de

procedură civilă nici nu prevăd că se completează cu dispoziții prevăzute în alte legi, astfel că textul analizat nu a impus modificarea și înlocuirea prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, nefăcând parte din conținutul normativ al acestui cod. De asemenea, având în vedere că textul analizat are o aplicabilitate limitată în timp, se ajunge la discriminarea justițiabililor ale căror pretenții evaluabile în bani sunt între 500.000 și 1.000.000 lei, aceștia fiind lipsiți de calea de atac a recursului până la intrarea în vigoare a Codului de procedură civilă. Se îngrădește și se restrânge accesul liber la justiție al acestora, precum și dreptul lor de a folosi o cale de atac, contrar art. 21, 24, 53 și 129 din Constituție, precum și ale art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

9. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Se arată, invocându-se Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, că dreptul la un proces echitabil nu implică în mod necesar existența mai multor grade de jurisdicție, a unor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești, și nici exercitarea acestor căi de atac de către toate părțile din proces.

11. Se susține că la elaborarea actualului Cod de procedură civilă s-au avut în vedere concepțiile moderne privind desfășurarea procesului civil, rolul și atribuțiile participanților la proces, în centrul atenției situându-se preocuparea pentru recunoașterea și clarificarea, într-un termen optim și previzibil, a drepturilor și intereselor legitime deduse judecării. Referindu-se la procedura de filtrare a recursurilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că aceasta nu este incompatibilă cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reprezentând o limitare permisă de lege.

12. Limitările aduse prin procedura de soluționare a recursurilor nu aduc atingere dreptului părții de a se adresa justiției, în însăși substanța sa, și nici nu creează un tratament discriminatoriu între justițiabili. Textele de lege criticate instituie procedura de filtrare a recursului exclusiv la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentând modalitatea prin care legiuitorul român a înțeles să transpună în legislația națională exigențele impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, așa cum rezultă din Hotărârea Guvernului nr. 1.527/2007 prin care au fost aprobate Tezele prelabile ale proiectului Codului de procedură civilă.

13. Se subliniază că, anterior exercitării căii de atac extraordinare a recursului, părțile au parcurs etapa judecării în primă instanță în fața Tribunalului Brașov — Secția I civilă și etapa judecării apelului în fața Curții de Apel Brașov — Secția civilă, astfel încât instituirea unei anumite limitări la nivelul căii de atac a recursului în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție nu poate fi considerată ca aducând atingere dreptului părții de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și intereselor sale legitime, dreptului la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și nici nu restrânge exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Prin instituirea unei astfel de proceduri nu se aduce atingere principiului egalității armelor în procesul civil, deoarece niciuna dintre părți nu este plasată într-o situație dezavantajoasă în raport cu adversarul său. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, discriminarea trebuie să se bazeze pe ideea de excludere a unui drept sau beneficiu între persoane aflate în situații egale, stabilite obiectiv. În cauză, dispozițiile criticate stabilesc un tratament egal între persoanele aflate în aceeași

situație, determinată obiectiv, după un criteriu obiectiv și general, acela al obiectului acțiunii sau al cererii.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Guvernul** arată că art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă a mai fost supus controlului de constituționalitate, menționându-se, în acest sens, Decizia nr. 201 din 30 martie 2017. Se subliniază că, în temeiul art. 126 alin. (2) și al art. 129 din Constituție, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații.

17. Se mai invocă faptul că, potrivit doctrinei în materie, procedura de filtrare a recursurilor a fost introdusă ca un mijloc de degrevare a activității instanței supreme, iar această procedură contribuie la o descongestionare a instanței superioare și la evitarea birocratizării activității judiciare, care ar afecta însuși prestigiul justiției și al democrației, această procedură fiind compatibilă cu prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Se arată că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în sensul că art. 6 paragraful 1 din Convenție se aplică și procedurii în casație și că modul în care acesta se aplică într-o asemenea procedură depinde de particularitățile acesteia. S-a arătat că trebuie luate în considerare atât ansamblul procesului desfășurat în ordinea juridică a statului în cauză, cât și rolul unei curți de casație în cadrul sistemului jurisdicțional intern. Acest rol poate conduce la stabilirea unor condiții mai riguroase pentru admisibilitatea unui recurs în casație decât pentru admisibilitatea unui apel. Având în vedere specificitatea controlului exercitat de o curte de casație asupra hotărârilor instanțelor inferioare, control care este limitat, de regulă, la probleme de drept, un formalism mai riguros în materie nu ar fi de natură să pună în discuție dreptul la un tribunal prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție.

19. Cu referire la conformitatea procedurii de filtrare a recursului cu Convenția europeană, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a arătat că art. 6 din Convenție nu pretinde motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de control judiciar, întemeindu-se pe o dispoziție legală specifică, respinge calea de atac ca lipsită de șanse de succes; în esență, se arată că jurisprudența Curții Europene este în sensul că un filtru de admisibilitate nu contravine dreptului la un proces echitabil, însă trebuie ca procedura de filtrare să fie stabilită potrivit unor norme legale precise, a căror aplicare să fie previzibilă pentru părți. De asemenea, se arată că, în doctrină, au fost evidențiate ca elemente semnificative ale procedurii de filtrare valorizarea dreptului la apărare și la contradictorialitate, prin posibilitatea oferită părților de a-și exprima punctele de vedere asupra soluției preconizate prin raportul întocmit asupra recursului, într-un termen rezonabil de 10 zile, precum și celeritatea și utilitatea rezolvării în fond a recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, când recursul este admisibil, când problema de drept evocată în recurs nu este una controversată sau când ea a fost rezolvată rectiliniu de instanța supremă. Se menționează că, în doctrină, s-a arătat că și în etapa filtrului se asigură contradictorialitatea începută prin comunicarea cererii de recurs și a întâmpinării și studierea răspunsului la întâmpinare, prin exprimarea în scris a punctelor de vedere asupra raportului. Se subliniază că principiul oralității

cunoaște și unele excepții, respectiv în cazurile în care legea dispune altfel sau când părțile solicită expres instanței judecătorești ca judecata să se facă numai pe baza actelor depuse la dosar.

20. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 se arată că aceasta vizează aspecte de tehnică legislativă, a căroră rezolvare excedează competenței Curții Constituționale. Se mai invocă Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, prin care Curtea a constatat neconstituționalitatea sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.

21. În consecință, se arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, iar cea privind art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 este inadmisibilă.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit actului de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 483 alin. (2) și ale art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. XVIII alin. (1) și (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă. Potrivit prevederilor art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2016 pentru prorogarea unor termene, precum și pentru instituirea unor măsuri necesare pregătirii punerii în aplicare a unor dispoziții din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.009 din 15 decembrie 2016, prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019. Or, în cauza în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având în vedere că cererea de chemare în judecată a fost introdusă în decembrie 2013, se aplică dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Prin urmare, Curtea constată că, în realitate, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, precum și alineatul (1) al aceluiași articol, care, la data sesizării Curții Constituționale, aveau următorul conținut:

— Art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă: „(5) *În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate*

și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488 sau că recursul este vădit nefondat, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.”;

— Art. XVIII alin. (1) și (2) din Legea nr. 2/2013: „(1) *Dispozițiile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019.*

(2) *În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate [...] în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”.*

25. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 — *Dreptul la apărare*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și ale art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 20 iulie 2017, a constatat că sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, este neconstituțională, fiind contrară art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 126 alin. (3) din Constituție. În consecință, având în vedere, pe de o parte, că, în cauza de față, data sesizării Curții Constituționale este anterioară pronunțării deciziei amintite, precum și, pe de altă parte, prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate privind sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă. În aceste condiții, potrivit jurisprudenței Curții, reprezentată, de exemplu, prin Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 40, sau Decizia nr. 645 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 18 ianuarie 2018, paragraful 22, în temeiul Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, decizia de inadmisibilitate poate constitui motiv de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă.

27. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, Curtea constată că, în urma admiterii excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, din cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, aceasta a rămas fără obiect, din moment ce autorul excepției, a cărui cerere evaluabilă în bani are un quantum de 671.329 lei, era nemulțumit de faptul că, în temeiul textului criticat, i se aplica, în privința admisibilității recursului, Legea nr. 2/2013 — care prevedea un prag de 1.000.000 lei —, și nu Codul de procedură civilă — care prevedea un prag de 500.000 RON. În urma Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, pragul a fost eliminat, astfel încât excepția de neconstituționalitate formulată a devenit inadmisibilă.

28. De asemenea, Curtea constată că art. 493 a fost abrogat prin art. I pct. 56 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și

completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018, astfel că, la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție, nu mai există procedura de filtrare. Prin urmare, norma criticată nu mai este în vigoare și, având în vedere că autorul excepției va putea formula cerere de revizuire împotriva hotărârii instanței supreme de respingere ca inadmisibil a recursului formulat, nu va mai fi aplicabilă și nu va mai produce efecte juridice în cauză. În consecință, în cauză nu se pot antrena considerentele și soluția de principiu rezultată din

Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Prin urmare, întrucât textul criticat nu mai produce consecințe juridice în cauză și având în vedere că data sesizării Curții este anterioară abrogării textului criticat, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă a devenit inadmisibilă.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (1) și a sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Puicuța Mocanu în Dosarul nr. 8.466/62/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iunie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

